

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8658** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда"-С., подадена чрез юрк.З., срещу Решение от 24.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-2205412/11.01.2013г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.. С последното на Национална потребителска кооперация на слепите в Б., в качеството ѝ на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл.415, ал.1 КТ.

Недоволен от решението касаторът го обжалва с доводи за неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Намира, че неправилно е възприето от съда, че срокът за съставяне на акта за установяване на административно нарушение по чл.34, ал.1 ЗАНН е изтекъл. Срокът за изпълнение на задължителното предписание на контролните органи е изтекъл на 31.08.2012г., а нарушението е констатирано при извършената проверка, започнала на 10.10.2012г. Претендира се отмяната на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление като законосъобразно издадено.

Ответникът по касационната жалба - Национална потребителска кооперация на

слепите в Б., чрез адв.Х. оспорва касационната жалба и моли да бъде оставена без уважение като неоснователна, а обжалваното решение намира за правилно по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. Намира, че след като предписанието е със срок на изпълнение до 31.08.2012г. и е ясно на кого е дадено, то с неизпълнението на предписанието нарушението е извършено към 01.09.2012г., както и е известен нарушителят. С оглед това, а и с оглед посочената в наказателното постановление дата на извършване на нарушението - 03.09.2012г., намира, че срокът за съставяне на акта за установяване на административното нарушение по чл.34, ал.1 ЗАНН е изтекъл на 01.12.2012г. респективно на 03.12.2012г., а актът, с който е образувано административно-наказателното производство е съставен на 14.12.2012г., т.е. след изтичане на тримесечния срок.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на обжалваното с нея, решение на въззивната инстанция.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

С обжалваното наказателно постановление е ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника по касационната жалба за това, че не е изпълнил даденото му от контролните органи по спазване на трудовото законодателство, задължително предписание. Под № 2 от протокола за извършена проверка на 04.07.2012г., на Национална потребителска кооперация на слепите в Б., в качеството на работодател, било предписано да изплати разликата до пълния размер на уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, пропорционално на отработените дни, на Г.Н., М.К., Сн.К., Ст.М., М.З. и Л.М. за м.август 2009г., съгласно чл.128, т.2 КТ, в срок до 31.08.2012г. На 10.10.2012г., 17.10.2012г., 08.11.2012г., 20.11.2012г., 26.11.2012г. и 07.12.2012г. била извършена проверка от контролните органи относно изпълнението на даденото задължително предписание, при която било установено, че последното не е изпълнено. За нарушението бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 14.12.2012г. и издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установените факти въз основа на доказателствата по делото, включително показанията на свидетеля /актосъставител/ Г.В., въззивната инстанция обосновава извод за незаконосъобразност на наказателното постановление поради допуснато съществено процесуално нарушение от административно-наказващия орган, мотивиран с това, че към момента на изтичане на срока за изпълнение на предписанието, към 03.09.2012г. извършеното нарушение и нарушителят са били известни и от този момент започва да тече 3-месечния срок по чл.34 ЗАНН за образуване на административно-наказателното постановление, а АУАН е съставен на 14.12.2012г., и е отменил наказателното постановление.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на въззивната инстанция, водещи до отмяна на наказателното постановление.

Съгласно разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на

нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Действително срокът за изпълнение на задължителното предписание е изтекъл на 31.08.2012г. Неизпълнението му съставлява нарушение на разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ като с оглед определения срок, нарушението е извършено на 01.09.2012г., към която дата, обаче нарушението не е открито. Същото е установено при извършената проверка, започнала на 10.10.2012г. и приключила на 07.12.2012г., за която е съставен протокол за извършена проверка, приобщен към доказателствата по делото. Актът за установяване на административното нарушение е съставен на 14.12.2012г., т.е. в законоустановения тримесечен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН от откриване на нарушителя. Доколкото районният съд не се е произнесъл по съществото на спора, настоящата инстанция не може да осъществи контрол, относно правилността на решението и дали същото съответства на приложимия материален закон. Констатираният порок на обжалваното решение обуславя наличието на отменително основание - съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК. При това положение оспореното решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда при съобразяване с дадените указания. Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, по НАХД № 5370 по описа за 2013г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.